

րիանայ և կը քաշուի Ս. Յակոբի վանքը, իր ընդօրինակած Տաղարանին մէջ ունի երկու յիշատակարաններ որ կը հաստատեն իր միաբանակցութիւնը Ս. Յակոբի մէջ. առաջին անգամ, «Թվին ՌձիԶ (= 1677) եկի ի սուրբ քաղաքն Երուսաղէմ ես Ղալէմքեար Տէր Ովաննէս», երկրորդ անգամ, «Թվին ՌձիԷ (= 1679) սկսայ գրել զայս ճօնկս? ես Հալապցի Ղալամքեար Տէր Օհաննէս ի սուրբ քաղաքն Երուսաղէմ, ի վանքն Ս. Յակոբայ»: Յովհաննէս քհ. ի այս տաղարանը՝ որ կը բաղկանայ 71 թերթերէ կը գտնուի Հալէպի եկեղեցիին մատենադարանը. և կը պարունակէ հայատառ տաճկերէն սիրերգներ և հոգևոր տաղեր այլ և այլ հեղինակներէ՝ որոնք զրի առնուած են Ղալէմքեար քհ. էն, պատմական հակիրճ ծանօթագրութիւններով: Յովհաննէս քհ. իր այս տաղարանին մէջ կը յիշատակէ ուրիշ Հալէպցի տաղասաց մը, *skn* Սարգիս Սիխազուն անունով, որուն մէկ տաղին տուներուն սկզբնագիրերը կը կապեն Սարգիս. (Սիւր. Տար. 1925. էջ 284—290): Ս. Յակոբի վանքին մէջ կ'ընդօրինակէ դարձեալ Յս. որդի գիրքը, (ՄՁ. Թ. 1240) և Նարեկ մը (ՄՁ. Թ. 398):

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՔՀ. ՀԻԻՆՔԵՄՈՒՊԷՅԵՆՏԵԱՆ, ՊՈԼՍԵՅԻ.— Ծ. 1818 Նոյ. 25ին, որդի Յովհ. քհ. ի: 1857 ին Սահմանադրական Յանձնաժողովին կ'անդամակցէր: Քննչական պաշտօնով 1861ին այցելած է Ս. Յակոբի վանքը պատրիարքական ընտրութեան առթիւ, բայց առանց յաջողութեան քանի մը ամիսէն մեկնած է Պոլիս. 1865 ին կարգուած է հոգևոր հոյիլ Փարիզի. վարած է նաև Նուպար—Շահնազարեան վարժ. ի տեսչութիւնը. վախճանած է 1894 ին. անոր երկասիրութիւններէն զլսուորն է Ստուգարանակալ քառասուն հայ շեգրի գիրքը, պսակուած Իզմիր-եսկից կսակի մրցանակով (տպ. 1894, Պոլիս):

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՔՀ. ՍԻՄԷՈՆԵԱՆ, ՎԱՆԵՅԻ.— Ծ. 1885 Յուլիս 11ին. Չո. 1909 Դեկտ. Լիմ Անապատի մէջ. 1915ին ժողովուրդին հետ կը փոխադրուի Սալմաստի Սանամէրիկ գիւղը՝ ուր կը պաշտօնավարէ. 1918ին Սալմաստէն Վան կը վերադառնայ ժողովուրդին հետ, որ կը պաշտպանուէր տեղացի և Կովկասահայ երիտասարդներէն՝ ոռու զօրքերուն նահանջին պատճառով: Կարնոյ անկումին հետեանքով Վան կը գրկուի իր ինքնապաշտպանութենէն և ժողովուրդն ալ կ'ստիպուի գաղ-